Kalanjiyam - International Journal of Tamil Studies

களஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

https://ngmtamil.in/

Article Type: Research Article

Mythological Accounts in Pathu and Thogai: Historical and Cultural Dimensions of Sangam Literature.

D. Sumathi[1]*, Dr. R. Vimalraj[2],

Ph.D., Research Scholar of Tamil, Reg.No: PUAJ230360827, Kandaswami Kandar's College, Namakkal, Affiliated to Periyar University, Tamil Nadu, India.

Associate Professor of Tamil, Kandaswami Kandar's College, Namakkal, Affiliated to Periyar University, Tamil Nadu, India.

* Correspondence: sumathijaivarsha@gmail.com, Tel: 0094775622370

Received: 22-12-2025; **Revised**: 24-01-2026; **Accepted**: 27-01-2026; **Published**: 01-02-2026

Abstract: The Eight Anthologies (Ettuthogai) and the Ten Idylls (Pathuppattu), collectively known as Sangam literature, serve as historical mirrors reflecting the lifestyle, politics, culture, and worship methods of ancient Tamils. Within these works, a "myth" (thonmam) is not merely a fictional story; it is a medium that transmits historical remnants and values embedded in a society's collective unconscious. This article extensively examines the mythological accounts related to Thirumal, Murugan, Lord Shiva, Indra, Rama, and the Mahabharata embedded in Sangam literature. The study spans from Tolkappiyar's definition of "Thonmai" (antiquity)—which he describes as narratives combined with ancient prose—to the mythological theories of modern psychologists like Carl Jung. Specifically, it analyzes how accounts found in Sanskrit Puranas were internalized within the Sangam Tamil context and transformed according to the Thinaic (landscape-based) theory of the Tamil land. The primary objective of this article is to reveal the worship methods and social changes of ancient Tamil Nadu through the subtle nuances found in Sangam literary verses.

Keywords: Myth, Sangam Literature, Tolkappiyam, Ettuthogai, Pathuppattu, Thirumal, Murugan, Shiva, Ramayana, Mahabharata, Cultural Documents, Worship Tradition,

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

பாட்டும் தொகையும் கூறும் தொன்மச் செய்திகள்: சங்க இலக்கியங்களின் வரலாற்று மற்றும் பண்பாட்டுப் பரிமாணங்கள்

***1D.சுமதி,** முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், பதிவெண்: PUAJ230360827, தமிழாய்வுத்துறை,

கந்தசாமிக் கண்டர் கல்லூரி, நாமக்கல், பெரியார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது,

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

2முனைவர் R. விமல்ராஜ், இணைப்பேராசிரியர் தமிழாய்வுத்துறை, கந்தசாமிக் கண்டர் கல்லூரி,

நாமக்கல், பெரியார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது, தமிழ்நாடு, இந்தியா

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்கள் என்று அழைக்கப்படும் எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்வியல், அரசியல், பண்பாடு மற்றும் வழிபாட்டு முறைகளை விளக்கும் காலக்கண்ணாடிகளாகத் திகழ்கின்றன. இவற்றுள் 'தொன்மம்' (Myth) என்பது வெறும் கற்பனைக் கதையல்ல; அது ஒரு சமூகத்தின் கூட்டு நனவிலியில் உறைந்துள்ள வரலாற்று எச்சங்களையும், விழுமியங்களையும் கடத்தும் ஊடகமாகும். இக்கட்டுரை, சங்க இலக்கியங்களில் பொதிந்துள்ள திருமால், முருகன், சிவபெருமான், இந்திரன், இராமன் மற்றும் மகாபாரதம் தொடர்பான தொன்மச் செய்திகளை விரிவாக ஆராய்கிறது. தொல்காப்பியரின் 'தொன்மை' குறித்த வரையறையிலிருந்து தொடங்கி, நவீன உளவியல் அறிஞர்களின் தொன்மக் கோட்பாடுகள் வரை இக்கட்டுரை விரிவடைகின்றது. குறிப்பாக, வடமொழிப் புராணங்களில் காணப்படும் செய்திகள் எவ்வாறு சங்கத் தமிழ்ச் சூழலில் உள்வாங்கப்பட்டு, தமிழ் மண்ணின் திணைக்கோட்பாட்டிற்கு ஏற்ப உருமாற்றம் பெற்றுள்ளன என்பது இங்கே பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகிறது. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் பயின்று வரும் நுணுக்கமான குறிப்புகளைக் கொண்டு, பண்டைத் தமிழகத்தின் வழிபாட்டு முறைகளையும் சமூக மாற்றங்களையும் வெளிப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும்.

திறவுச் சொற்கள்

தொன்மம், சங்க இலக்கியம், தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, திருமால், முருகன், சிவன், இராமாயணம், மகாபாரதம், பண்பாட்டு ஆவணங்கள், வழிபாட்டு மரபு.

தொன்மத்தின் வரையறையும் கோட்பாட்டுப் பின்னணியும்

மனிதச் சமூகத்தின் இயங்கியலில் தொன்மங்கள் என்பவை காலந்தோறும் தொடர் சங்கிலி போல் பின்னிப் பிணைந்துள்ள நிகழ்வுகளாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் நடந்த உண்மை நிகழ்வு, பல நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கற்பனை மெருகூட்டப்பட்டுத் தொன்மமாக உருவெடுக்கின்றது. இத்தகைய தொன்மங்கள் ஒவ்வொரு சமுதாயத்தின் அங்கமாய் அமைந்து, அந்தந்தச் சமுதாயத்தின் நெறிமுறைகளையும் பண்பாட்டு மாற்றங்களையும் வெளிப்படுத்துவனவாய் அமைகின்றன. தொன்மங்கள் நடப்பியலுக்கு அப்பாற்பட்ட கற்பனைப் படைப்புகளாகத் தோன்றினாலும், அவை பழஞ்சமுதாயத்தின் எச்சங்களையும் நாகரிக வளர்ச்சியின் போக்குகளையும் காட்டும் ஆவணங்களாகவே ஆய்வாளர்களால் கருதப்படுகின்றன.

தமிழின் ஆதி இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில், செய்யுளியலில் 'தொன்மை' என்பது குறித்துப் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: "தொன்மை தானே சொல்லுங் காலை உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே" (தொல். செய்யுள். 228). இதற்கு உரை எழுதிய பேராசிரியர், தொன்மை என்பது பழமையான கதைகளைப் பொருளாகக் கொண்டு செய்யப்படும் படைப்பு என்று விளக்கம் அளிக்கின்றார்.

பெருந்தேவனார் பாரதம், தகடூர் யாத்திரை போன்றவை இதற்கு மிகச்சிறந்த உதாரணங்களாகக் காட்டப்படுகின்றன. நவீனத் திறனாய்வுத் தளத்தில், தொன்மம் என்பது 'Mythology' என்று அழைக்கப்படும் ஒரு தனி ஆய்வுத் துறையாக மலர்ந்துள்ளது. உளவியல் அறிஞர் கார்ல் யுங், தொன்மங்கள் என்பவை மனித இனத்திற்கே பொதுவான 'கூட்டு நனவிலி' (Collective Unconscious) நிலையில் உறையும் ஆதிப்படிமங்களின் வெளிப்பாடுகள் என்று கூறுகின்றார். படைப்பாளர்கள் தங்களின் உணர்வுகளையும் அனுபவங்களையும் செழுமையாக வெளிப்படுத்தத் தொன்மங்களை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். உலகப் புகழ் பெற்ற பல இலக்கியப் படைப்புகள் புதிய கதைகளைச் சொல்வதை விட, பழமையான தொன்மங்களை நவீன காலத்திற்கு ஏற்ப மறுவாசிப்புச் செய்வதையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன.

சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் தொன்மங்கள், அக்காலத் தமிழர்களின் சமயப் பொதுமை மற்றும் வழிபாட்டுப் பன்முகத்தன்மையை விளக்குகின்றன. அகநானூறு, நற்றிணை, கலித்தொகை போன்ற நூல்களில் இராமாயண, மகாபாரதக் குறிப்புகள் ஆங்காங்கே விரவிக்கிடக்கின்றன. இவை வெறும் சமயம் சார்ந்த செய்திகளாக மட்டும் அன்றி, தமிழர்களின் சமூகக் கட்டமைப்பைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் தரவுகளாகவும் விளங்குகின்றன.

நிலமும் தெய்வமும்: ஐந்திணை வழிபாட்டுத் தொன்மங்கள்

பண்டைத் தமிழகத்தின் நிலவியல் அமைப்பு ஐவகைத் திணைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு திணையும் தனக்கென ஒரு தெய்வத்தைத் தொன்ம ரீதியாகக் கொண்டிருந்தது என்பதைத் தொல்காப்பியம் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

திணை	நிலம்	தெய்வம்	வழிபாட்டுத் தன்மை
குறிஞ்சி	மலை மற்றும் மலை சார்ந்த இடம்	முருகன் (சேயோன்)	வேட்டை, வீரம் மற்றும் இயற்கை சார்ந்த வழிபாடு
முல்லை	காடு மற்றும் காடு சார்ந்த இடம்	திருமால் (மாயோன்)	கால்நடை வளர்ப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு
மருதம்	வயல் மற்றும் வயல் சார்ந்த இடம்	இந்திரன் (வேந்தன்)	விவசாயம் மற்றும் மழை சார்ந்த சடங்குகள்
நெய்தல்	கடல் மற்றும் கடல் சார்ந்த இடம்	வருணன்	மீன்பிடித் தொழில் மற்றும் இயற்கை ஆற்றல்
பாலை	மணல் மற்றும் மணல் சார்ந்த இடம்	கொற்றவை	வெற்றி, மறப்பண்பு மற்றும் பலிச் சடங்குகள்

இந்த நில அடிப்படை வழிபாடுகள் காலப்போக்கில் புராணச் செய்திகளோடு இணைந்து புதிய தொன்ம உருவங்களைப் பெற்றன. உதாரணமாக, முல்லை நிலத்து மாயோன், வடமொழிப் புராணக் கிருஷ்ணனோடு அடையாளப்படுத்தப்பட்டார்.

திருமால் (மாயோன்) குறித்த தொன்ம ஆய்வுகள்

சங்க இலக்கியங்களில் திருமால் 'மாயோன்' என்றும் 'நெடியோன்' என்றும் போற்றப்படுகின்றார். மாயோன் என்பதற்கு 'கருமை நிறமுடையவன்' என்று பொருள். புறநானூறு மற்றும் பத்துப்பாட்டு நூல்களில் திருமால் பற்றிய குறிப்புகள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. பரிபாடல் திருமாலினைத் தாமரை மலரைப் போன்ற கண்களை உடையவனாகவும், இருளில் பூத்த மலர்களைப் போன்ற மேனியையுடையவனாகவும் வருணிக்கின்றது.

திருமால் எந்தத் திசையிலும் தோன்றி உயிர்களின் துன்பத்தைக் களைபவன் என்று பரிபாடல் (49-

52) புகழ்கின்றது. திருமாலின் அவதாரங்கள் மற்றும் வீரச் செயல்கள் குறித்த தொன்மங்கள் சங்க இலக்கியங்களில் ஆழமாகப் பதிவாகியுள்ளன. குறிப்பாக, அசுரர்கள் சூரியனை மறைத்தபோது, உலகமே இருளில் மூழ்கியது. மக்களின் துயரைத் துடைக்கும் பொருட்டுத் திருமால் தனது பேராற்றலால் சூரியனை மீட்டு மீண்டும் ஆகாயத்தில் நிறுத்திய செய்தியைப் புறநானூறு (174) பதிவு செய்துள்ளது.

உலகளந்த தொன்மம் (வாமன அவதாரம்)

திருமால் தனது வாமன அவதாரத்தில் மாவலி சக்கரவர்த்தியிடம் மூன்றடி மண் கேட்டு, பின்னர் விஸ்வரூபம் எடுத்து உலகத்தை அளந்த செய்தியை முல்லைப்பாட்டு மிகவும் அழகாகச் சித்தரிக்கின்றது. "நனந் தலை உலகம் வளைஇ நேமியொடு வலம்புரி பொறித்த மா தாங்கு தடக் கை நீர் செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல" (முல்லைப். 1-3). இப்பாடலடிகள் திருமாலின் கைகளில் சக்கரமும் (நேமி), வலம்புரிச் சங்கும் இருப்பதையும், அவர் விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் உயர்ந்து நின்ற கோலத்தையும் விளக்குகின்றன. மதுரைக்காஞ்சி (590-591) மாயோனுக்கு உகந்த ஓணத் திருநாளில் மறவர்கள் தேறல் உண்டு மகிழ்ந்ததைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம், சங்க காலத்தில் திருமால் வழிபாடு தமிழகத்தில் வேரூன்றி இருந்ததை அறியலாம்.

கிருஷ்ண லீலைகளும் தமிழ்ச் சூழலும்

திருமாலின் அவதாரமான கிருஷ்ணனைப் பற்றிய பல தொன்மங்கள் சங்க இலக்கியங்களில் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கிருஷ்ணனின் நிறம் ஆழ்கடலின் நிறத்தோடு ஒப்பிடப்படுகிறது. கலித்தொகை (52, 134) கிருஷ்ணன் தனது மாமனான கஞ்சனைக் கொன்ற வீரச் செயலைக் குறிப்பிடுகின்றது.

அகநானூற்றின் 59-வது பாடல் ஒரு முக்கியமான தொன்மப் பதிவாகும். வடமொழிப் புராணங்களில் கூறப்படும் 'கோபிகைகளின் ஆடை திருடும்' கதையின் ஒரு மாறுபட்ட வடிவம் இப்பாடலில் உள்ளது. யமுனை (தொழுநை) ஆற்றின் கரையில் ஆயர் மகளிர்கள் நீராடும்போது, அவர்களின் நாணத்தைக் காக்கக் கிருஷ்ணன் குருந்த மரத்தின் கிளைகளை வளைத்துக் கொடுத்த செய்தியை இப்பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. இச்செய்தி வடமொழிப் புராணங்களில் ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே பதிவாகியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் மூலம் தமிழ்ச் சமூகத்தில் இக்கதையாடல் முன்பே நிலவி வந்ததைக் கண்டறியலாம்.

நூல்	பாடல் எண்	திருமால் தொன்மச் செய்தி
முல்லைப்பாட்டு	1-3	உலகளந்த வாமன அவதாரம்
புறநானூறு	174	மறைக்கப்பட்ட ஞாயிற்றை மீட்டமை
அகநானூறு	59	குருந்த மரம் ஒசித்துக் பெண்களைக் காத்தமை
கலித்தொகை	139	இராவணன் கயிலை மலையைத் தூக்க முயன்றமை
மதுரைக்காஞ்சி	497-511	திருமால் கோவில்கள் மற்றும் திருவோண விழா

சிவபெருமான்: நாமமற்ற ஆதித் தெய்வம்

சங்க இலக்கியங்களில் 'சிவன்' என்ற பெயர் நேரடியாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. எனினும், அவரது அடையாளங்கள் மற்றும் பண்புகளைக் குறிக்கும் பல பெயர்கள் ஆங்காங்கே சிதறிக் கிடக்கின்றன. 'கறைமிடற்றோன்', 'முக்கண் செல்வன்', 'ஆலமர் செல்வன்', 'நீலமணி மிடற்று அண்ணல்' போன்ற சொற்கள் சிவபெருமானையே குறிக்கின்றன. இது சங்க காலத்தில் சிவனியம் ஒரு வளர்ச்சியடைந்த நிலையில் இருந்ததைக் காட்டுகிறது.

சிவபெருமானின் திருமேனி செந்நிறமாகவும், அவரது சடைமுடியில் கங்கை ஆறும், பிறை நிலவும்

சூடியிருப்பதாகவும் பாடல்கள் வருணிக்கின்றன. ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு மற்றும் புறநானூறு ஆகிய நூல்களின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்கள் சிவபெருமானின் பெருமையைப் போற்றுகின்றன.

நீலகண்டமும் திரிபுர தகனமும்

பாற்கடலைக் கடைந்தபோது வெளிப்பட்ட ஆலகால விஷத்தை உண்டு, உலகத்தைக் காத்த சிவபெருமானின் தியாகம் 'நீலகண்டம்' என்னும் தொன்மமாகச் சங்க இலக்கியங்களில் போற்றப்படுகிறது. விஷம் சிவபெருமானின் தொண்டையில் நின்றதால் அவர் கழுத்து நீல நிறமானது. இச்செய்தி அவரது 'கறைமிடற்று அண்ணல்' என்னும் பெயருக்கு அடிப்படையாகும்.

மேலும், சிவபெருமான் தனது ஒரு அம்பினால் அசுரர்களின் மூன்று கோட்டைகளை (திரிபுரம்) எரித்து அழித்த தொன்மம் சங்க இலக்கியங்களில் வீரத்தின் அடையாளமாகப் பேசப்படுகிறது. புறநானூறு இவரைப் போர்க்கடவுளாகவும், காலத்தின் அதிபதியாகவும் (கூற்று) சித்தரிக்கின்றது.

நூல்	சிவபெருமான் குறித்த குறிப்புகள்	தொன்ம அடையாளம்
அகநானூறு	கடவுள் வாழ்த்து	நெற்றிக் கண்ணை உடையவன் (கண்ணுதலோன்)
கலித்தொகை	கடவுள் வாழ்த்து	கங்கை நதியைச் சடையில் தாங்கியவன்
புறநானூறு 56	நக்கீரர் பாடல்	எருது ஊர்தி, செஞ்சடை, திரிசூலம் உடையவன்
பரிபாடல்	பாடல் 11	திருவாதிரைத் திருவிழா
திருமுருகாற்றுப்படை	வரிகள் 150-160	உமையவளை ஒரு பாகமாகக் கொண்டவன்

சிவபெருமான் சங்கப் பாடல்களில் ஒரு தமிழ் மன்னனைப் போலவோ அல்லது தலைவனைப் போலவோ வருணிக்கப்படும் போக்கு, அக்கால மக்களின் வழிபாட்டு முறையில் இருந்த நெருக்கத்தைக் காட்டுகிறது.

முருகவேள் (சேயோன்): தமிழ் நிலத்தின் போர்க்கடவுள்

சங்க இலக்கியங்களில் முருகப்பெருமான் தமிழர்களின் தனிப்பெருங்கடவுளாகவும், குறிஞ்சி நிலத்துத் தெய்வமாகவும் போற்றப்படுகின்றார். முருகனைப் பற்றிய மிக விரிவான செய்திகள் 'திருமுருகாற்றுப்படை' மற்றும் 'பரிபாடல்' ஆகிய நூல்களில் காணப்படுகின்றன. முருகனின் பிறப்பு, அவனது வேற்படை, மயில் கொடி மற்றும் சூரசம்ஹாரம் ஆகியவை முக்கியத் தொன்மங்களாகப் பதிவாகியுள்ளன.

சூரபதுமன் வதம் மற்றும் கொற்றவை மகன்

முருகன் கடலுக்குள் சென்று, மாமரமாக உருமாறி நின்ற சூரபதுமனைத் தனது வேலால் பிளந்து அழித்த தொன்மம் சங்க இலக்கியங்களில் மிகவும் புகழ்பெற்றது. "சூர் மருங்கு அறுத்த சுடர் இலை நெடு வேல்" என்று திருமுருகாற்றுப்படை முருகனின் வீரத்தைப் புகழ்கின்றது. மேலும், முருகன் கொற்றவையின் மகனாகச் சுட்டப்படுகின்றார். போர்க்களத்தையே சிவக்கும்படி அசுரர்களை முருகன் அழித்ததை "செங்களம் படக் கொன்று அவுணர் தேய்த்த" என்று குறுந்தொகை (பாடல் 1) குறிப்பிடுகின்றது.

வெறியாட்டுச் சடங்குகள்

சங்க இலக்கியத்தில் முருகன் வழிபாடு சடங்கு ரீதியாகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. தலைவியின் உடல் மெலிவுற்றுத் துயருறும்போது, அது தெய்வத்தால் (முருகனால்) வந்தது என்று எண்ணி, 'வேலன்' என்பவர் 'வெறியாட்டு' நிகழ்த்துவார். இச்சடங்கில் ஆட்டின் குருதியையும் தினை மாவையும் கலந்து பலியிட்டு, முருகனை வழிபடும் முறைகள் ஐங்குறுநூறு மற்றும் நற்றிணைப் பாடல்களில்

விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. முருகன் கடம்ப மரத்தில் உறைபவன் என்னும் நம்பிக்கையும் (கடம்பு அமர் செல்வன்) சங்க காலத்தில் நிலவி வந்தது.

இந்திரன் மற்றும் கொற்றவை வழிபாடுகள்

மருத நிலத்துத் தெய்வமான இந்திரன் 'வேந்தன்' என்று அழைக்கப்பட்டார். இந்திரனுக்கு விழா எடுக்கும் மரபு தமிழகத்தில் மிக நீண்ட காலமாக இருந்துள்ளது. ஐங்குறுநூறு (62) இந்திர விழாவின்போது பூக்கள் தூவி வழிபட்டதைக் குறிப்பிடுகின்றது. திருமுருகாற்றுப்படை இந்திரனை ஆயிரம் கண்களை உடையவனாகவும், நூறு வேள்விகளைச் செய்து தேவர்களின் தலைவனானவனாகவும் வருணிக்கின்றது. பண்டைய சோழர் தலைநகரான பூம்புகாரில் இருபத்தி எட்டு நாட்கள் இந்திர விழா மிக விமர்சையாகக் கொண்டாடப்பட்ட செய்தியைச் சிலப்பதிகாரம் 'இந்திரவிழவூர் எடுத்த காதை'யில் விவரிக்கின்றது. இவ்விழா சித்திரை மாதத்து முழுநிலவு நாளில் தொடங்கப்பட்டது.

தமிழகத்தின் மறப்பண்பு மற்றும் வெற்றியின் அடையாளமாகக் கொற்றவை வழிபடப்பட்டாள். பாலை நிலத் தெய்வமான இவள், போருக்குச் செல்லும் வீரர்கள் தங்களுக்கு வெற்றி கிடைக்க வேண்டும் என்று வேண்டி வழிபடும் தெய்வமாவார். கொற்றவையை 'விறல் கெழு சூலி' என்றும் 'அயிரை' என்றும் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. பதிற்றுப்பத்து (79, 90) அயிரை மலையில் உறையும் கொற்றவைக்கு வீரர்கள் வழிபாடு நடத்தியதைச் சான்று பகர்கின்றது.

இராமாயணத் தாக்கம் மற்றும் சங்கப் பதிவுகள்

சங்க இலக்கியங்களில் இராமாயணத் தொன்மங்கள் உவமைகளாகவும் நேரடிச் செய்திகளாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இராமன் சீதையை மீட்கச் சென்ற வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தமிழ்ப் புலவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர்.

1. ஆலமரத்துத் தொன்மம்: அகநானூற்றின் 70-வது பாடலில், இராமன் தனுஷ்கோடியின் ஒரு பெரிய ஆலமரத்தின் அடியில் அமர்ந்து, சீதையை மீட்பது குறித்துத் தனது தளபதிகளுடன் இரகசியமாக ஆலோசனை செய்து கொண்டிருந்தான். அப்போது மரத்திலிருந்த பறவைகளின் சத்தம் இடையூறாக இருந்ததால், இராமன் தனது கையை உயர்த்தி ஒரு சைகை செய்தான். உடனே பறவைகள் யாவும் அமைதியாயின என்னும் சுவாரசியமான தொன்மம் பதிவாகியுள்ளது.
2. குரங்குகளின் நகைச்சுவை: புறநானூறு (378) ஒரு செம்முகக் குரங்குக் கூட்டத்தைச் சித்தரிக்கின்றது. சீதையை இராவணன் கடத்திச் சென்றபோது, அவள் வீசிய அணிகலன்களைக் கண்டெடுத்த குரங்குகள், அந்த நகைகளை எங்கே அணிவது என்று தெரியாமல் காதில் அணிய வேண்டியதை மூக்கிலும், காலில் அணிய வேண்டியதைக் கையிலும் அணிந்து அழகு பார்த்தன என்னும் தொன்மம் உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இக்குறிப்புகள் இராமாயணம் சங்க காலத்திலேயே தமிழகத்தில் மக்கள் மத்தியில் ஒரு புகழ்பெற்ற கதையாக இருந்ததை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மகாபாரதப் பெருங்கதையும் சங்கப் புலவர்களும்

மகாபாரதப் போர் மற்றும் அதன் மாந்தர்கள் குறித்த செய்திகள் சங்க இலக்கியங்களில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன.

- பெருஞ்சோறு உதியஞ்சேரலாதன்: பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் இடையே நடந்த போரில், இரு தரப்புச் சேனைகளுக்கும் சேர மன்னனான உதியஞ்சேரலாதன் பெருமளவில் உணவு வழங்கினான் என்னும் தொன்மம் புறநானூற்றில் (பாடல் 2) இடம்பெற்றுள்ளது. இது சேர மன்னர்களின் கொடைத்திறனைப் பாரதக் கதையோடு இணைத்துக் கூறும் ஒரு வரலாற்றுப் புனைவாகும்.

- அரக்கு மாளிகைச் சூழ்ச்சி: கலித்தொகையின் பாலைக்கலி (பாடல் 25), துரியோதனன் பாண்டவர்களைக் கொல்ல அரக்கு மாளிகையில் தீ வைத்ததையும், அதிலிருந்து பீமன் தனது சகோதரர்களை மீட்டதையும் குறிப்பிடுகின்றது.
- கர்ணனும் அக்குரனும்: கர்ணன் தனது தியாகப் பண்பிற்காகப் போற்றப்பட்டார். சங்க இலக்கியத்தில் இவர் 'அக்குரன்' என்னும் பெயரால் சுட்டப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. முல்லைக்கலி (28) கர்ணனைச் சூரியனின் மகன் என்று குறிப்பிடுகின்றது.

மகாபாரதத் தொன்மம்	சங்க இலக்கியச் சான்று	சமூகப் பின்னணி
பாண்டவர் - கௌரவர் போர்	புறநானூறு 2	வீரயுக மரபு
அரக்கு மாளிகை எரிப்பு	கலித்தொகை 25	சூழ்ச்சியும் மீட்சியும்
நூற்றுவரை ஐவர் வென்றமை	பெரும்பானாற்றுப்படை	சிறுபான்மையின் வெற்றி
கர்ணனின் கொடை	பதிற்றுப்பத்து 14	வள்ளல் தன்மை

இச்செய்திகள் சங்கப் புலவர்கள் பாரதக் கதையின் நுணுக்கங்களை அறிந்திருந்ததோடு, அதைத் தமிழக மன்னர்களின் வீரத்தோடு ஒப்பிடும் அளவிற்குத் தெளிவு பெற்றிருந்தனர் என்பதைக் காட்டுகின்றன.

சமூக-பண்பாட்டுத் தாக்கங்கள் மற்றும் ஆய்வு முடிவுகள்

சங்க இலக்கியங்களில் பொதிந்துள்ள தொன்மங்கள் வெறும் புராணக் கதைகளாக மட்டும் அன்றி, தமிழ்ச் சமூகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியை விளக்கும் ஆவணங்களாகவும் திகழ்கின்றன. இத்தொன்மங்கள் மூலம் நாம் அறியும் முக்கிய உண்மைகள் பின்வருமாறு:

1. மத நல்லிணக்கம்: சங்க காலத்தில் சிவன், திருமால், முருகன், இந்திரன் போன்ற தெய்வங்கள் எவ்விதப் பாகுபாடும் இன்றித் தமிழர்களால் வழிபடப்பட்டனர்.
2. புராணங்களின் தமிழாக்கம்: வடமொழிப் புராணங்கள் தமிழகத்திற்கு வந்தபோது, அவை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல், தமிழ் நிலத்தின் இயற்கை மற்றும் கலாச்சாரக் கூறுகளோடு (உதாரணம்: யமுனை - தொழுநை) பிணைக்கப்பட்டுத் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டன.
3. அரசர்களின் இறைமை: மன்னர்கள் தங்களைத் தெய்வங்களின் வழிவந்தவர்களாகவோ அல்லது தெய்வங்களுக்கு இணையான கொடைத்திறன் கொண்டவர்களாகவோ காட்டிக்கொள்ளத் தொன்மங்களைப் பயன்படுத்தினர்.
4. இலக்கிய உத்திகள்: தொன்மங்கள் சங்கப் பாடல்களில் சிறந்த உவமைகளாகவும், உள்ளுறை மற்றும் இறைச்சிப் பொருள்களை உணர்த்தும் கருவிகளாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

முடிவாக, பாட்டும் தொகையும் கூறும் தொன்மச் செய்திகள், தமிழினத்தின் பழமையை மட்டுமல்லாது அதன் உலகளாவிய சிந்தனைப் போக்கையும் பிரதிபலிக்கின்றன. காலத்தால் அழியாத இத்தொன்மங்கள், இன்றும் தமிழர்களின் கலை, இலக்கியம் மற்றும் பண்பாட்டுத் தளங்களில் உயிர்ப்புடன் விளங்குகின்றன. சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் மறைந்துள்ள இத்தகைய நுட்பமான தொன்மக் கூறுகளை மேலும் ஆழமாக ஆய்வு செய்வது, தமிழர்களின் சமூக வரலாற்றை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள வழிவகுக்கும்.

ஆய்வுக்குப் பயன்பட்ட நூல்கள்

1. அண்ணாமலை, வே., சங்க இலக்கியத்தில் தொன்மக்களஞ்சியம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம், 2000.
2. இராசமாணிக்கம், தி., தமிழர்தம் தனிப்பெருங்கடவுள், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, 1984.
3. எட்டுத்தொகை, நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2004.
4. பத்துப்பாட்டு, நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2004.
5. வானமாமலை, நா., தமிழர் பண்பாடும் தத்துவமும், இரண்டாம் பதிப்பு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 1978.
6. வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ்., சங்க இலக்கியம் (பாட்டும் தொகையும்), இரண்டாம் பதிப்பு, பாரிநிலையம், சென்னை, 1967.
7. வெள்ளைவாரணன், க., தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் உரைவளம், மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம், 1998

References:

1. Annamalai, V. *Encyclopedia of Mythology in Sangam Literature*. Meiyappan Thamizhagam, 2000.
2. *Ettuthogai*. New Century Book House, 2004.
3. *Pathuppattu*. New Century Book House, 2004.
4. Rasamanickam, T. *The Unique Supreme God of the Tamils*. South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, 1984.
5. Vaiyapuripillai, S. *Sangam Literature (Songs and Anthologies)*. 2nd ed., Pari Nilayam, 1967.
6. Vanamamalai, N. *Tamil Culture and Philosophy*. 2nd ed., New Century Book House, 1978.
7. Vellaivaranan, K. *Resource Commentary on Tolkappiyam Seyyuliyal*. Madurai Kamaraj University, 1998.